

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (C. Guzun)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Negru, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Sveatoslav Moldovan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Pascari (Ciubotaru) împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu participarea terților Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești și Svetlana Erhan cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 14 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 28 aprilie 2016 executorul judecătoresc Olga Pascari (Ciubotaru) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești cu privire la contestarea acului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată a relatat că la 16 februarie 2016, a recepționat decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 18 septembrie 2014, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de suspendare a activității pe o perioadă de 6 luni.

Respectând procedura prealabilă a solicitat Ministerului Justiției al Republicii Moldova anularea deciziei din 18 septembrie 2014.

La 13 aprilie 2016, a recepționat răspunsul Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, prin care i s-a comunicat că urmează să se adreseze în instanța de judecată.

Consideră decizia neîntemeiată și solicită anularea acesteia, deoarece acțiunile pentru care este sancționată se rezumă la înaintarea unui demers pentru explicarea hotărârii și a modului ei de executare.

Or, reticența executorului judecătoresc în privința anulării măsurilor de asigurare a acțiunii dispuse prin încheierea pronunțată de un judecător, ulterior recuzat este cauzată anume de neclaritatea sensului și extinderii dispozitivului încheierii de recuzare. În asemenea circumstanțe, având în vedere principiul

legalității și independenței impuse executorului judecătoresc de Codul de executare, dorind să evite eventualele măsuri disproporționate, a apelat la instrumentul legal, adică la solicitarea explicării modului și ordinii de executare.

Consideră că sancționarea pentru aceste acțiuni reprezintă o ingerință în independența executorului judecătoresc și poate fi considerată o tentativă de a influența executorul judecătoresc.

Conform art. 71 Codul de executare, temei pentru înaintarea demersului privind explicarea modului și ordinii de executare este neclaritatea sensului, extinderii sau modul de aplicare a dispozitivului.

Așadar, acțiunea executorului judecătoresc de înaintare a demersului privind explicarea modului și ordinii de executare a fost una întemeiată.

Din constatările Curții de Apel din 24 aprilie 2014, rezultă cert că instanța judecătorească consideră aplicabile cazului prevederile art.71 Codul de executare, art.251 Codul de procedură civilă și stabilește că există obiectiv neclarități privind extinderea dispozitivului încheierii de recuzare.

Aceste circumstanțe au fost omise, fără a fi luate în considerare de Colegiul disciplinar la emiterea deciziei contestate, chiar dacă art.123 Codul de procedură civilă și art. 120 al Constituției afirmă autoritatea lucrului judecat și obligativitatea constatărilor instanței de judecată pentru toate persoanele.

Având în vedere cele expuse, Olga Pascari (Ciubotaru) a concluzionat că a fost sancționată pentru că există neclarități în reglementarea unor aspecte legale.

La 30 ianuarie 2014 s-a adresat în instanța de judecată cu demers și a solicitat emiterea unei încheieri privind explicarea extinderii sau modului de aplicare a dispozitivului încheierii nr. 2-114/14 din 24 ianuarie 2014.

Având în vedere caracterul generic al formulărilor ce se conțin în dispozitivul încheierii nr. 2-114/14 din 24 ianuarie 2014 „actele emise după 08 iulie 2013 nu se mențin”, era dificil de apreciat dacă dispozitivul acoperă și situația reglementată de art. 180, 181 Codul de procedură civilă și echivalează cu anularea actelor de asigurare a acțiunii.

Având în vedere acest fapt, cât și necesitatea excluderii abordării arbitrare și discreționare de către executorul judecătoresc a actului ce emană de la autoritatea judecătorească, instanța a apreciat drept justificată intenția executorului de a obține o explicare a sensului și extinderii dispozitivului actului pus în executare.

Or, atât instanța de judecată, cât și organul abilitat cu executarea silită a actelor judecătorești au obligația de a asigura celeritatea, transparența și legalitatea procedurilor sale, iar explicarea solicitată prin demersul din 31 ianuarie 2014 viza anume înlăturarea oricăror suspiciuni și incertitudini vis-a-vis de extinderea dispozitivului pronunțat de instanța de judecată.

Astfel, instanța de judecată a considerat justificată înaintarea demersului executorului judecătoresc la momentul prezentării acestuia în instanță.

Un alt aspect invocat în decizia Colegiului disciplinar ține de nerespectarea de către executorul judecătoresc a consecutivității urmăririi bunurilor - indicându-se asupra încălcării prevederilor art.90 Codul de executare.

Aceste afirmații rezultă din eronata aplicare a normelor de drept. Or, în cazul supus examinării de către Colegiul disciplinar, obiectul executării era asigurarea acțiunii și nu executarea propriu-zisă.

Prin urmare, dispozițiile art.90 Codul de executare nu sunt aplicabile cazului dat, relevante fiind prevederile art. 176 Codul de procedură civilă.

A executat încheierea instanței de asigurare a acțiunii în deplină concordanță cu cadrul normativ și dispozitivului actului judecătoresc.

De altfel, conform pct. 35 al Regulamentului de activitate al colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, adoptat prin ordinul ministrului justiției nr.75/2011, cu modificările ulterioare, Colegiul nu va examina solicitările care țin de competența instanței de judecată. Or, aprecierea legalității actelor procesuale emise de executorul judecătoresc este prerogativa exclusivă a instanței de judecată.

Colegiul își arogă aceste competențe și oferă apreciere corectitudinii consecutivității de sechestrare a bunurilor în scopul asigurării acțiunii. În acest mod sunt încălcate dispozițiile art. 9 Codul de executare și art. 3 al Legii privind executorii judecătorești, dar și competența instanțelor de judecată stabilită de art. 33 Codul de procedură civilă.

Colegiul a indicat drept temei pentru aplicarea sancțiunii dispozițiile lit. b¹), c) și d) ale art. 21 al Legii privind executorii judecătorești. Respectiva decizie de sancționare este prima pronunțată în privința sa de când activează în calitate de executor judecătoresc. Colegiul nu a demonstrat caracterul sistematic al pretinselor tergiversări admise.

În cauză nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 21 lit. d) - neglijență sistematică și întârziere în efectuarea lucrărilor. În ultimul alineat al părții motivante a deciziei vizate se indică în calitate de elemente calificative pentru stabilirea sancțiunii „gravitatea faptei executorului judecătoresc” și „consecințele faptelor executorului judecătoresc”. Însă, în textul deciziei nu se indică niciun element ce ar da contur „gravității” faptelor sau ar indica acele consecințe ce sunt invocate în final.

Nici persoana care a sesizat Colegiul nu indică asupra unor consecințe ce ar putea fi calificate drept grave. Astfel, circumstanțele invocate de Colegiu pentru întemeierea aplicării sancțiunii sunt caduce și declarative.

Consideră că Colegiul urma conform p. 43 al Regulamentului său de activitate, să aprecieze care este sancțiunea ce se impune, în funcție de anumite criterii de individualizare, cum ar fi: gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările și cauzele comiterii acesteia, consecințele ei, prejudiciul adus prestigiului profesiei, conduita executorului judecătoresc, gradul de vinovăție etc.

Chiar dacă este la prima sancțiune disciplinară aplicată, fără a demonstra criteriile ce ar justifica aplicarea uneia dintre cele mai grave sancțiuni (suspendarea activității, ceea ce echivalează cu pierderea locului de muncă pe o anumită perioadă), Colegiul și-a motivat hotărârile doar printr-o enumerare sumară și reproducere a textelor legale.

Conform practicii judiciare a CEDO, care a indicat în repetate rânduri că procedurilor disciplinare li se aplică garanțiile aferente unui proces penal - adică inclusiv prezumția nevinovăției și oferirea posibilității de apărare corespunzătoare. Niciuna dintre aceste garanții nu s-a realizat în procedura disciplinară vizată, examinarea cazului fiind efectuată în lipsa sa, contrar solicitării de amânare a ședinței pe motiv de probleme de sănătate.

Olga Pascari (Ciubotaru) a solicitat anularea deciziei Colegiului disciplinar din 18 septembrie 2014, prin care i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de suspendare a activității pe o perioadă de 6 luni ca una ilegală.

Prin hotărârea din 17 iunie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost admisă (f.d.109, Vol.I).

Prin decizia din 13 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 17 iunie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău (f.d.143, Vol.I).

Prin încheierea din 07 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea Svetlanei Erhan reprezentată de avocatul Sorin Tighinean privind revizuirea deciziei din 13 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

S-a anulat decizia din 13 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău cu reținerea cauzei în procedura Curții de Apel Chișinău pentru examinare în ordine de apel (f.d.174-176, Vol.I).

Prin decizia din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

S-a casat hotărârea din 17 iunie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată (f.d.206, Vol.I).

Prin încheierea din 01 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Svetlana Erhan (f.d. 217, Vol.I).

La 26 martie 2019 Olga Pascari (Ciubotaru) a depus cerere suplimentară, prin care a solicitat obligarea Svetlanei Erhan și Ministerului Justiției al Republicii Moldova să compenseze solidar cheltuielile de asistență juridică suportate la examinarea cauzei (f.d.248-249, Vol.I)

Prin încheierea protocolară din 26 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost atrasă în proces, în calitate de intervenient accesoriu, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești (f.d. 2, Vol.II).

Prin hotărârea din 14 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cererea de chemare în judecată s-a admis.

S-a anulat Decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 18 septembrie 2014 privind constatarea comiterii de către executorul judecătoresc Olga Pascari (Ciubotaru) a abaterii disciplinare prevăzute de art. 21 alin.(1) lit.b¹), c), d) al Legii privind executorii judecătorești, cu aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de suspendare a activității pe o perioadă de 6 luni, ca fiind ilegală.

Cererea depusă de Olga Pascari (Ciubotaru) privind încasarea, în mod solidar de la Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Erhan Svetlana a cheltuielilor de asistență juridică, s-a admis parțial, cu încasarea de la Ministerul Justiției al Republicii Moldova cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în sumă de 3 000 de lei.

În rest, cererea privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în mod solidar de la Svetlana Erhan s-a respins ca neîntemeiată.

La 03 iunie 2019 Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 14 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și adoptarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 14 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.65, Vol.II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, aplicând și

interpretând corect normele legale, iar cererea de apel declarată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova este neîntemeiată.

Or, din analiza circumstanțelor cauzei, nu s-a constatat comiterea de către executorul judecătoresc a anumitor acțiuni imputabile, ce ar putea duce la atragerea la răspundere disciplinară prin suspendarea activității pe un termen de 6 luni.

Astfel, având în vedere neclarități legate de executarea încheierii instanței de judecată, cât și a demersurilor din cadrul procedurii de executare, executorul judecătoresc era îndreptățit de a solicita explicarea încheierii, fapt care nu constituie în sine abatere disciplinară.

La caz, nu s-a stabilit ce acțiuni ale executorului judecătoresc nu au fost conforme cu legislația în vigoare, căror norme acestea contravin. Or, în decizia de saționare emisă de Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a Ministerului Justiției din 18 septembrie 2014, se constată comiterea de către executorul judecătoresc Olga Pascari (Ciubotaru) a abaterii disciplinare prevăzute de art.21 alin.(1) lit.b¹), c), d) a Legii privind executorii judecătorești, fără individualizarea în concret a acțiunilor ilegale.

Cu privire la imputarea tergiversării sistematice sau neglijența gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare, prima instanță întemeiat a reținut că Colegiul nu a demonstrat caracterul sistematic al pretinselor tergiversări admise de executorul judecătoresc, fapte ce nu au fost probate nici în instanța de apel.

Așadar, concluzia primei instanțe privind anularea deciziei emise de Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a Ministerului Justiției din 18 septembrie 2014 este corectă.

În partea ce ține de cerințele reclamantei privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a reținut următoarele.

Olga Pascari (Ciubotaru) a invocat că a achitat pentru serviciile juridice ale Biroului asociat de avocați „Ariadna Suveica și Gheorghe Iudin”, conform chitanțelor nr. 199 din 23 august 2018 și nr. 283 din 28 noiembrie 2018, suma de 7000 de lei.

La încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, instanța de judecată ține cont de complexitatea cauzei, de faptele stabilite, de volumul de lucru, apreciind necesitatea cheltuielilor, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Astfel, prima instanță întemeiat a conchis că cheltuielile de asistență juridică urmează a fi recuperate parțial, în mărime de 3 000 de lei din contul Ministerului Justiției, considerându-le ca cheltuieli necesare, care au fost în mod real suportate în limita unui quantum rezonabil, ținând cont, totodată, și de complexitatea prezentei cauze de contencios administrativ.

Din aceste considerente, Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

La 24 decembrie 2019, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a indicat că recursul este depus în termen, deoarece decizia instanței de apel a fost comunicată ministerului la 04 decembrie 2019.

Consideră decizia din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea primei instanțe din 14 mai 2019 neîntemeiate și pasibile de a fi casate.

Or, prima instanță eronat a interpretat și aplicat art. 21 al Legii nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești, dispozițiile careia reglementează că executorul judecătoresc poartă răspundere disciplinară pentru încălcarea obligațiilor sale profesionale, în cazul acțiunilor sau omisiunilor care contravin dispozițiilor stabilite de lege.

Prima instanță și instanța de apel nu au constatat și elucidat toate circumstanțele importante ale cauzei, or, din materialele cauzei rezultă că executorul judecătoresc Olga Pascari (Ciubotaru), fiind legal înștiințată despre locul, data și ora examinării cauzei, nu s-a prezentat și Colegiul disciplinar a dispus examinarea în lipsa sa.

Conform pct.37 din Regulamentul de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, în timpul examinării abaterii disciplinare, prezența executorului judecătoresc este obligatorie. Dacă acesta lipsește nejustificat de la ședință, Colegiul poate să decidă examinarea abaterii disciplinare în lipsa lui.

La ședința din 17 aprilie 2014, executorul judecătoresc a solicitat amânarea examinării cauzei, deoarece acțiunile legate de cauza respectivă au fost contestate în instanța de judecată și se află în curs de examinare. Colegiul a dispus amânarea ședinței pentru 17 septembrie 2014.

La ședința din 17 septembrie 2014 executorul judecătoresc a solicitat amânarea examinării cauzei în legătură cu starea sănătății fără a confirma acest fapt.

Având în vedere că Colegiul se afla deja în a doua ședință pentru examinarea cauzei, circumstanțele respective l-au determinat de a considera că lipsa executorului judecătoresc de la ședința din 17 septembrie 2014 nu este justificată și motivul invocat nu este credibil.

Solicitarea executorului de a amâna repetat ședința este una abuzivă, tergiversează examinarea procedurii disciplinare și creează riscul de impunitate pe motivul expirării termenului de 6 luni, de la data constatării abaterii disciplinare și cel târziu la un an de la data comiterii ei, prevăzut de art. 24 alin. (5) din Legea privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010.

Instanțele de judecată inferioare eronat au constatat circumstanțele importante ale cauzei.

Astfel, hotărârea din 14 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și decizia din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău privind anularea deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 18 septembrie 2014 sunt ilegale.

Or, Ministrul Justiției nu a emis ordin de suspendare a activității executorului judecătoresc Olga Pascari(Ciubotaru) pe un termen de 6 luni, întrucât prin decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 18 septembrie 2014 s-a constatat în acțiunile executorului judecătoresc abaterea disciplinară prevăzută de art. 21 alin.(l) lit.b¹, c), și d) al legii nr.113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești. Iar conform art. 24 alin.(4) din Legea nr.113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, sancțiunea disciplinara poate fi aplicată cel târziu la 6 luni de la data constatării abaterii disciplinare.

Respectiv, termenul de aplicare a sancțiunii este până la 18 martie 2015.

Astfel, se constată omiterea termenului de prescripție pentru aplicarea sancțiunii disciplinare, potrivit legislației în vigoare.

Cât privește cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 de lei încansate din contul Ministerului Justiției, le consideră neîntemeiate, deoarece

conform pct.2 al Regulamentului de activitate a Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești aprobat prin ordinul Ministrului Justiției nr. 75 din 09 martie 2011, Colegiul este un organ colegial, deliberativ și permanent, constituit pe lângă Ministerul Justiției, fără personalitate juridică și independent în exercitarea funcțiilor ce îi revin.

Prin urmare, prin prisma normelor legale enunțate, Ministerul Justiției nu poartă răspundere pentru acțiunile colegiului disciplinar al executorilor judecătorești.

Prima instanță și instanța de apel la admiterea acțiunii nu justifică soluția în baza recomandărilor Curții Supreme de Justiție și practicii CEDO. Or, la caz Olga Pascari (Ciubotaru) nu a prezentat decât bonul de plată a serviciilor de asistență juridică.

La 15 ianuarie 2020 în adresa Olgăi Pascari (Ciubotaru), Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și Svetlanei Erhan a fost expediată copia recursului depus de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă aceștia nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Conform art.246 alin.(1) și (2) lit. a) Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Recursul se declară inadmisibil în special când: decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;

Conform art.24 alin.(7) al Legii nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, decizia Colegiului disciplinar poate fi contestată, fără a fi necesară procedura prealabilă, în instanța de judecată în a cărei jurisdicție își are sediul Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, în termen de 30 de zile de la comunicare, în modul prevăzut la art.23¹ alin.(6). Hotărârea judecătorească se contestă cu apel în condițiile Codului de procedură civilă. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare.

Așadar, decizia din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău nu poate fi contestată în procedură de recurs.

Având în vedere cele expuse cererea de recurs necesită să fie declarată inadmisibilă.

Conform art. 193, 195, 230, 246 alin.(2) lit. a) și 258 alin. (3) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, se declară inadmisibil.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Sveatoslav Moldovan